

מאמר הקטורת

לעילי נשמות
יעקב בן אפרים, עורך בן שלמה מנחם בן אברהם סוליבה בת צביה

פיטום הקטורת

אתה הוא יהוה אל הינו שהקטירו אבותינו לפניך את
קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קיים
כאשר צוית אותם על-יד משה נביאך ככתוב
בתורתך:

ויאמר יהוה אל-משה קח-לך סמים נטף ושחלת
והלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה:
ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח טהור
קדש:

ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל
מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם:
ונאמר: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את-הנרת יקטירנה:
ובהעלית אהרן את-הנרת בין הערבים יקטירנה
קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם:

תנו רבנן, פיטום הקטרת כיצד.
של ש מאות וששים ושמונה מנים היו בה.
של ש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה
מנה בכל-יום. מחציתו בבקר ומחציתו בערב.
ושל ש מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול
ונוטל מהם מל א חפניו ביום הכפורים.
מחזיקן למכתשת בערב יום הכפורים
כדי לקיים מצות דקה מן הדקה.
ואחד עשר סממנים היו בה.
ואלו הן: (טוב למנותם באצבעותיו)

- א הצרי.
 - ב והצפורן.
 - ג והחלבנה.
 - ד והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה.
 - ה מור.
 - ו וקציעה.
 - ז ושבולת נרד.
 - ח וכרכום. משקל ששה עשר ששה עשר מנה.
 - ט קשט שנים עשר.
 - י קלופה של ששה.
 - יא קנמון תשעה.
- בורית כרשינא תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלת
וקבין תלתא. ואם ל' א מצא יין קפריסין מביא חמר

חִינּוּר עֵתִיק.
מֶלַח סְדוּמִית רוֹבֵעַ. מַעֲלָה עֲשׂוֹן כָּל שֶׁהוּא.
רַבִּי נֹתָן הַבְּבֵלִי אוֹמֵר: אִף כַּפֹּת הַיִּרְדָּן כָּל-שֶׁהִיא.
אִם נֹתָן בֵּה דְבַשׁ פֶּסְלָה.
וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל-סִמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתֵהּ:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר:
הַצָּרִי אֵינּוּ אֶלָּא שְׂרָף הַנוּטָף מֵעֲצֵי הַקֶּטֶף.
בוֹרִית כְּרִשְׁנָא לָמָּה הִיא בָּאָה כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בֵּה אֶת
הַצְּפוּרָן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה.
יֵין קֶפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא כְּדֵי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן
כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עֲזָה. וְהֵלֵךְ אִי מִי רְגָלִים יִפִּין לָהּ אֶלָּא שְׂאִין
מִכְּנִיסִין מִי רְגָלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נֹתָן אוֹמֵר: כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הַדֵּק הַיֵּטֵב.
הַיֵּטֵב הַדֵּק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפֶּה לְבִשְׁמִים.
פֶּטְמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ לֵא שְׁמַעְנוּ.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַכֶּלֶל:
אִם כַּמְדַּתָּה כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין.
וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל-סִמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתֵהּ:

תַּנִּי בַר קֶפְרָא: אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה
הֵיְתֵה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין.
וְעוֹד תַּנִּי בַר קֶפְרָא: אֵלּוּ הֵיְהִי נוֹתָן בֵּה קֶרְטוֹב שֶׁל
דְּבַשׁ אִין אָדָם יִכּוֹל לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ.
וְלָמָּה אִין מַעֲרַבִין בֵּה דְבַשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה
כִּי כָּל- שֶׂאֵר וְכָל-דְּבַשׁ לֵא-תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוּהָ:
יְהוּהָ צְבָאוֹת עֲמַנּוּ. מִשְׁגֵּב לָנוּ אֵלֵּי הִי יַעֲקֹב סָלָה:
יְהוּהָ צְבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטַח בְּךָ:
יְהוּהָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קֶרְאָנוּ:
וְעַרְבָה לִיהוּהָ מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימֵי עוֹלָם וְכַשְׁנִים קִדְמָנִיּוֹת: